

## [Nordqvist.]

hed for den mere erfarne til at narre den mindre erfarne. Men det er rigtigt, som hr. Hans Kjær også var inde på før, at der siden 1917 er sket en hel del, der måske kan modvirke den noget antikverede formulering, som aftaleloven har. Bl. a. er der jo sket det, at vi har fået forskellige prislove, vi har afbetalingsloven, vi har lejelovent, alt sammen til beskyttelse først og fremmest af forbrugeren. Og det er jo ikke nogen hemmelighed, at der inden for erhvervslivet i bred almindelighed i dag er stærke kræfter, der arbejder ihærdigt for en egentlig forbrugeroplysning, altså selvjustitsen inden for erhvervslivet er meget mere udtalt i dag, end den var for en generation siden.

Jeg vil indrømme, at hele aftaleloven formentlig trænger til en revision, det gælder for den som alle andre love, at sprogbrugen kommer ud af takt med tiden. Men vi skal også prøve på, når vi reviderer disse love, at undgå de mange eksemplifikationer på det, man nu søger at ramme — der er en tendens i den retning ved lovrevisioner i dag — og tværtimod gå den anden vej, ved en enkelt, lidt mere rummelig bestemmelse at søge at dække det ind, man ønsker at dække ind. Jeg tror nok, at grunden til, at man ikke har så mange retssager efter denne bestemmelse, dels er, som hr. Hans Kjær var inde på, at der måske ikke er så mange tilfælde af overtrædelser, dels at den er uendelig svær at administrere.

Forslagsstillerne nævner også i deres bemærkninger pantebrevsmarkedet. Nu er der jo fremsat et særskilt forslag om dette område, og det var måske mest naturligt at behandle problemerne herom i forbindelse med det forslag. Men det er da ganske rigtigt, at de fleste mennesker i den situation står over for én, der som regel er særdeles erfaren. Men hvad mener man med urimeligt i den forbindelse? For to år siden, var det vist, diskuterede vi Boss-sagen, og jeg mindes, at et af udvalgets medlemmer tilkendegav, at han for sit vedkommende mente, at en effektiv rente på 14 pct. om året faktisk var åger. Det var dengang. Siden er der jo sket et og andet, bl. a. at det helt organiserede og lovlige marked en vis årrække i hvert fald havde en effektiv rente på 14 pct. Jeg siger det blot for at illustrere,

at det er meget vanskeligt at fastsætte bestemmelser, der til enhver tid rammer det, man lige præcis har i hovedet. Dermed være ikke sagt, at dette pantebrevsmarked ikke trænger til en vis form for organisation, men det er mit indtryk, at forslagsstillerne i og for sig indtil nu ikke har været særlig lydhøre over for de tanker, der er fremsat om, at man på en anden måde organiserer dette pantebrevsmarked. Det er jo således i dag, at enhver, der har lyst, kan nedsætte sig som pantebrevshandler, og enhver kan se, hvor vanskeligt det er for folk at gardere sig, når der kommer sådan en tilfældig person og tilbyder lån på højst mærkelige vilkår. Men det kan vi måske også drøfte i udvalget.

Jeg mener, at vi fortrinsvis, som tidligere ordførere har været inde på, skal videre ad forbrugeroplysningens vej. Det er vigtigere end at bibringe folk et falsk indtryk af sikkerhedsfølelse. At få folk til at tro, at der ikke sker så meget ved det her, fordi de kan komme ud af det gennem en retssag, mener jeg ikke er den rigtige vej at gå. Vi må først og fremmest præcisere over for befolkningen, at er der noget, de skal passe på, er det, hvor de sætter deres underskrift, ikke mindst i forbindelse med de servicekontrakter, som forslagsstillerne også nævner. Og det er vistnok noget af det groveste, der findes, men det er jo heller ikke noget, der praktiseres af de mere anerkendte selskaber. Jeg vil ikke sige, at disse anerkendte selskaber udnytter forbrugeren eller publikum i forbindelse med præmiefastsættelsen, men jeg har undertiden det indtryk, at man i allerhøjeste grad benytter sin stærkere stilling, når man skal fastsætte erstatningen. Det er i og for sig et problem, jeg gerne så vi også tog med ind i denne drøftelse, for det er jo vitterligt, at når forsikringssselskabet, der har fat i den tykke ende, siger til en skadelidt: nu kan du få f. eks. 20.000 kr., og dem har du inden 3 dage, hvis du accepterer, kan det nok få det til at gibbe i en eller anden svagere stillet forsikringstager, som måske egentlig, hvis sagen blev virkelig grundigt belyst, har krav på 30.000 kr. Det er et problem, jeg ikke mener vi kan se bort fra, og som jeg også synes vi skal drøfte i udvalget.

Det fremgår formentlig af mine bemærkninger, at jeg mener, at lovforslagene kan